

iPad, but should I?

Het CIT heeft een project om na te gaan in hoeverre iPad en andere tabletcomputers een aanwinst zijn voor onderwijs, onderzoek en management. Jan Hemel maakt deel uit van de projectgroep en bericht over zijn persoonlijke ervaringen en meningen, die niet noodzakelijk samenvallen met die van de projectgroep.

Dit is de derde aflevering in de reeks over het iPad-project. De eerste aflevering verscheen in Pictogram nr. 4-2010, de tweede aflevering in Pictogram 1-2011. Deze afleveringen zijn ook te vinden op www.rug.nl/pictogram.

Rationeel kiezen

Toen wij onze eerste auto kochten, heb ik me terdege ingelezen en een checklist gemaakt van zo'n vijftig punten die ik zou moeten onderzoeken om mijn keuze verantwoord te maken. Met deze lijst trokken we van dealer naar dealer, tot we een indrukwekkend pakket aan autodata hadden waarop de keuze zou worden gebaseerd.

Als mosterd na de maaltijd meldde zich een dealer van buiten de stad die telefonisch beweerde de perfecte auto voor ons te hebben. Toen hij tegen ons advies de auto kwam voorrijden, ging ik op uiterlijk voor de bijl en kocht hem zonder ook maar een blik op de checklist. We hebben er vele jaren plezier van gehad.

Heb ik daarvan geleerd? Helaas niet. Nog steeds staat mijn computer bol van de check-

listst voor allerlei potentiële aankopen, en maar zelden hebben ze me aantoonbaar extra geluk opgeleverd.

Is een iPad iets voor mij?

Rationeel gezien niet, denk ik, niet voor mijn soort mensen: te duur, te zeer een keurslijf. Een kleine laptop of netbook is goedkoper en veelzijdiger.

Toch ondervind ik iets dat lijkt op verslaving: Patty blijft aan mij trekken, ondanks de rationele concurrentie van Netty (zie aflevering 1 van deze reeks).

Dat komt door *killer features* en *killer apps*, aspecten die je de rest van de argumenten doen vergeten, onderbouwd of niet. Welke zijn dat voor mij? En welke eerder het tegendeel?

Killer features

Onmiddellijk starten

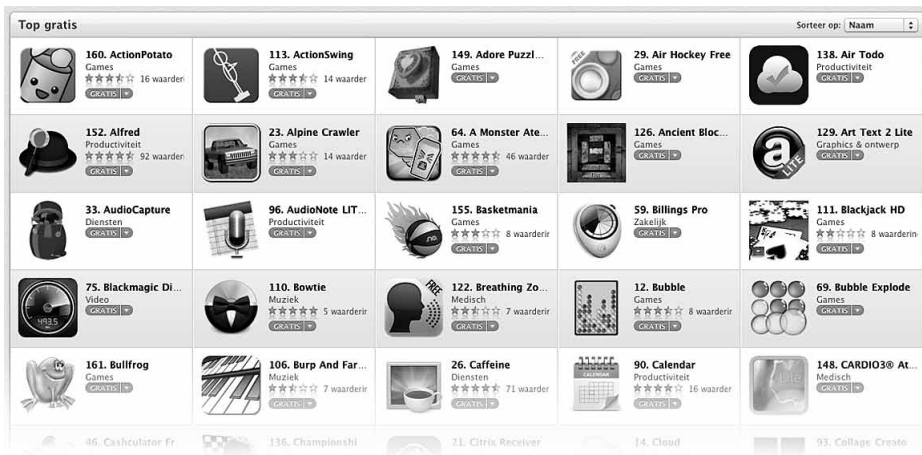
Het zal vast komen doordat ik mijn iPad nooit echt uit zet maar alleen op stand-by, en dat hij geen harde schijf hoeft op te starten maar alleen chips. Hoe dan ook, hij doet het meteen. Fantastisch.

Netbooks die net zo handig zijn kosten ook ongeveer net zoveel als een iPad, dus hier schuilt een verklaring van het prijsverschil. Jammer dat ik mezelf heb gedwongen eerst nog in te loggen, anders was het helemaal perfect.

Zuinig met stroom

In de fanatieke periode dat ik hem voortdurend aan had staan, voldeed eenmaal daags ('s

nachts) opladen, nu is een keer per enkele dagen al genoeg. Heerlijk. De beste netbooks komen hierbij in de buurt, wordt wel beweerde. Concurrerende tablets blijken het hier ook moeilijk mee te hebben.

Bediening

Er bestaat ook intuïtieve bediening buiten een iPad. Zelfs bediening met de vinger rukt op. Maar het gevoel dat je echt met je vinger dingen verplaatst is onovertroffen. Tekenen van kwaliteit?

Geen gedonder met virussen

Geen capaciteitslurpende viruskillers, geen anti-virusupdates. Hoe lang nog? Valt misschien wel mee. iPad apps draaien ieder in een eigen stuk geheugen en hebben nauwelijks mogelijkheden om daarbuiten te komen. Mijn lekenverstand zegt dat het voor een virus fnuikend is als hij zijn hok niet uit kan. Of zouden ze toch een uitweg vinden? Apple controleert de officiële appstroom volledig. Een malafide app-aanbieder zal vermoedelijk snel in zijn lurven worden gegrepen. Hoop ik.

Killer apps

Garage Band

Nodig? Nuttig? Niet voor mij. Maar deze applicatie laat me niet meer los! Zonder verstand van muziek kun je je eigen bruiloften-en-partijenliedjes begeleiden of je eigen hip-hoporkest beginnen. In het algemeen zeg ik: geef mij maar klassiek, maar GarageBand is een juweel! Terwijl ik veel dingen mis in dit programma blijf ik genieten. Hoe kan dat? Voor honderd euro koop je tegenwoordig een keyboard dat meer kan (rationeel), maar er toch niet aan kan tippen (iPad-emotie). Zucht.

Krant

Lezen op een iPad is sowieso al een genot, mits je fel licht weet te mijden, maar het lezen van

een krant, in mijn geval de Volkskrant, overtreft het gekluns met een papieren krant verre. Bladeren, overzichten, inzoomen, het is er allemaal.

Twitter

Er zijn verschillende bruikbare twitter clients, mijn voorkeur gaat uit naar Twitterbird, maar de essentie is dat twitteren alleen maar functioneert als het laagdrempelig is, en op de iPad is het dat. Als ik een smartphone had, zou daarop de drempel misschien nog lager zijn. Desondanks twitter ik nauwelijks. Je moet ook wat te melden hebben.

Mail

Eenvoudig en toegankelijk. Doet het minimum, maar goed. Mail wordt weergegeven met complete opmaak. Geen gezeur over onveilige plaatjes, gewoon alles in beeld. Fijn.

AppStore

Inderdaad, het programma waarmee je apps koopt. Het is een vondst dat alle apps via één loket worden geleverd, en evenzeer dat er zoveel gratis of heel goedkoop zijn. Elke avond zit ik op de bank de gratis-apps-van-dag te hamsteren en te onderzoeken. Op zichzelf al ontspannend, maar soms vind je ook prachtprogramma's tussen de vele me-too's. De app *Freebies* is daarbij een handig hulpmiddel, maar niet de essentie.

Waarom noem ik geen *iAnnotate*, *Evernote*, *Dropbox*, *Safari*? Terwijl ik die elke dag gebruik en nodig heb? Omdat dit toch vooral apps zijn die voorzien in een behoefte die door de iPad zelf is geschapen, die de nadelen van de iPad verminderen, hoe nuttig ze ook zijn.

iAnnotate, (lezen en annoteren van pdf) doet toch onder voor pen en papier, behalve om tekst te doorzoeken. Het mist bovendien een koppeling met de netwerkschijven van het werk.

Evernote mag dan een populair aantekenin-

genprogramma zijn dat het gesloten karakter van de iPad gedeeltelijk oplost, maar het heeft een matig interface voor notities maken. Je kunt er nog geen opsomming mee maken.

Ook *Dropbox* compenseert alleen, op elegante wijze, dat wel, het locked-insyndroom van de iPad. *Safari* is bruikbaar, maar kan helaas niet in alle gevallen een pc-browser vervangen, door het gemis aan Flash en Java. Dat voelt toch als behelpen.

Alles goud?

Tjonge, wat geeft die automatische, 'zelflerende', spellingscorrectie een irritatie! Uitzetten? Wij Hemels zijn doorzetters. Misschien ten onrechte? Te veel vertrouwen in de makers? Zag onlangs op een Android-concurrent hoe het ook kan: boven het toetsenbord een reeks knoppen die voortdurend voorstellen doet voor aanvulling. Aantikken en typewerk besparen. Zo kan het dus ook Appelaars!

Onlangs leerde ik hardhandig een belangrijke les, die voorkwam dat het schitterende programma *Things* hier bij de killer apps wordt vermeld. *Things* is een relatief duur maar briljant programma voor het plannen van je taken, een boodschappenlijstje-plus. In tijden van stress een uitkomst om je hoofd schoon te houden. Plotseling deed hij het niet meer. Een week zonder taken en met een leeg hoofd. Niet zo prettig als het lijkt. Geen manier om bij de gegevens te komen. Wanhoop in plaats van drukte. Na een week is hij spontaan, zonder enige menselijke tussenkomst, genezen, maar ik durf me er niet meer aan over te geven.

Lesson learned: leun niet op programma's waarvan de data niet ook op een andere manier toegankelijk zijn. Op een iPad is dat risico groot, omdat data standaard alleen toegankelijk zijn voor de app die ze gemaakt heeft. Mooi tegen virussen, gevaarlijk bij andere rampen.

Voorlopig gebruik ik als vervanger *Remember The Milk*. Ben benieuwd of dat het gemis kan vullen.

Epiloog

Gisteren is mijn netbook (Windows) gestolen, door een haastige junk. Ik kan niet zonder. Morgen koop ik een nieuwe. Dat is rationeel.

Het iPadproject loopt op zijn eind. Dat is jammer.